

Undertegnede Alf L. Whist som under krigen var sjef for Næringsdepartementet og Ombudsmann for Næringslivet erklærer herved:

Gjennem direktör Giertsen i Norges Industriforbund fikk jeg höre at direktör Alexander Christiansen ved styrevalg under en generalforsamling i Porsgrunds Elektromettallurgiske A/S var kastet som medlem av styret i nevnte selskap som han hadde vært med å starte og i hvis styre han hadde sittet siden det blev grunnet i 1913. Det var en alminnelig mening at han som administrerende direktör i 27 år hadde ledet selskapet med en fremrakende dyktighet.

Direktör Giertsen var alvorlig bekymret over forholdene i P E A, og over at direktör Christiansen var kastet som medlem av styret, også under medvirkning av et medlem av N.S. ordförer J. Byström, ordförer i Porsgrunn under krigen.

Avskedigelsen var så påfallende at jeg fant grunn til personlig å undersøke forholdet, og jeg tilkalte direktör Christiansen til en konferanse. Direktör Christiansen gav en mundtlig forklaring, hvoretter jeg ba ham sette denne forklaring opp i et P.M. På denne måte fremkom hr. Christiansens P.M. av 10de mai 1944 vedrørende tvist om ledelsen i Porsgrunn Elektrometallurgiske A/S. P.M.'s fremkomst skyldes således ikke på noen måte initiativ fra hr. Christiansens side, men ene og alene mitt tiltak hvilket igjen hadde sin grunn i min interesse for denne viktige bedrift, samtidig som jeg fandt det meget beklagelig at et medlem og tillidsmann innen N.S. oppträtte på en så besynderlig og uforretningsmessig måte.

Ordförer Byström mötte i omh. generalforsamling i P.E.A., som representant for Skiensfjordens komm. Kraftselskap hvilket selskap hadde aksjemajoriteten i P.E.A., og hans votering medvirket til at direktör Christiansen blev kastet.

Jeg sendte direktör Christiansen P.M. til innenriksdepartementet ved innenriksråd Dahl som stod forholdene nær som Skiensmann, for at han skulle forsöke å få istand en ordning av P.E.A.'s styre som kunne sikre ro innen ledelsen.

Jeg oppfattet ikke dir. Christiansen P.M. som klage over enn si noen anmeldelse av direktör Olav Strand og det var ikke tanke om at omh. P.M. kunne lede til noen forföyning mot herr Strand.

Som gammel forretningsmann hadde jeg fått den erfaring at såvel hertillands som i utlandet innen politiske partier undertiden inntraff uheldige forhold, også ved at personer kom seg inn, endog i høyere tillidsposter uten å være kvalifisert eller verdige dertil. Som Ombudsmann for Næringslivet under okkupasjonen grep jeg alltid inn når forhold kom meg for öre hvor jeg mente det hverken var i samfundets eller i vedk. næringsorganisasjons interesse at sånne forhold opprettsholdtes.

Jeg vil ikke her komme inn på sånne forhold, men innskrenke meg til å nevne et enkelt tilfelle for å illustrere, at når jeg tok affære i P.E.A., var det i full overensstemmende med hvad jeg praktiserte som Ombudsmann.

Den udmerkete h.r.adv. Dahl-Hansen, dessverre nu död, henvendte seg til meg qua formann i styret for det ansette sanatorium Hösbjör med beklagelse om at N.S. ökonomidirektör hadde beslaglagt selskapets aksjer og gjennom en-etter mitt skjönn neppe kvalifisert fagmann-tok over sanatoriets drift hvilket brakte dette betydelig tap. Etter jeg hadde undersøkt forholdet forlangte jeg av N.S. partiets ledet samtlige aksjers frigivelse og ökonomidirektörens avskjed fra sin relativt höye stilling innen partiet, samt en kontant skadeserstattning til Hösbjör som betydelig oversteg hundredetusen kroner. Mit forlangende blev fullt ut imötekommet til sanatoriets fulle tilfredsstillelse, hvorom dette avgä sin skriftlige erkläring.

Oslo, den 16. oktober 1954.

Alf L. Whist. (sign.)